

ŽIVOT viry

Proměna
společnosti
evangeliem

Přitahují
mě muži.
A manželka
/ 14

Povídka
o krizi
ve vztahu
/ 21

Země,
kde „misionář“
je nadávka
/ 26

52 stran
—
čtení na léto
—
křížovka
o ceny

**Jakub
Pípal**

**hasič, chválič,
průkopník**

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Věčné Slovo psané pro nás**
Antonín Zelina

ZE ŽIVOTA CÍRKVE

- 6 Víru nerozdáváme**
Pavel Pokorný

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

- 7 Zatím v bezpečí, ale v nejistotě**
Tomáš Zdechovský

ROZHOVOR

- 8 Nejde o zábavu, církev má být záchranná loď**
Jakub Pípal

TÉMA: HOMOSEXUALITA A CÍRKEV

- 12 Jak komunikovat o homosexualitě**
Jiří Unger
- 13 „Mami, jsem lesbička...”**
Dana Staňková
- 13 A když jsou si věrni?**
Sam Allberry
- 14 Přitahují mě muži. A moje manželka**
Keifer Lucchi
- 17 Manželství v postkřesťanské společnosti**
Jan Gregor

MŮJ PŘÍBĚH

- 18 Co mě učí paní Jiřinka**
Johana Ondráčková
- 20 Prázdnota se utopila**
Jana Chisholm

POVÍDKA

- 21 Kolik váží telefon**
Tomáš Coufal

KŘESŤAN A SPOLEČNOST

- 24 O rasismu a diskriminaci**
Michal Klesnil

DALEKOHLED

- 26 Tam, kde „misionář” je neslušné slovo**
Zekai Tanyar

NAD BIBLÍ

- 29 Všechno tělo jest tráva**
David Beňa

RODINA

- 30 Proč děti zlobí a co s tím**
Radomír a Dagmar Kalenští

Z HISTORIE

- 32 Když mi Bůh přidělil práci, neodmítl jsem**
Charles Thomas Studd,
Jaroslav Pleva

HUDBA, UMĚNÍ

- 35 Modlitby z rádia**
Marek Moškoř
- 36 Duše krajín**
Tomáš Dittrich

RECENZE

- 37 Bible jako psychoterapie?**
David Floryk
- 38 Čist přírodu a Bibli současně**
Josef Potoček
- 39 Být pastýřem**
Lubomír Ondráček

KŘÍŽOVKA

- 40 Soutěžní křížovka na léto**

7
Zatím v bezpečí, ale v nejistotě
pákistánský pastor v Česku

13
„Mami, jsem lesbička...”
když vás dospívající dítě zaskočí

30
Proč děti zlobí a co s tím
praktické rady pro rodiče

8
Od plastové kytarky k Lucerně
rozhovor s Jakubem Pípalem

14
Nejsem „uzdravený z homosexuality”
příběh věřícího gaye

32
Z kriketového hřiště na misii
virtuální rozhovor s Charlesem T. Studdem

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoliv měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace na Slovensku: Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2, 811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbn.sk, web: www.jonatan.vbn.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová, Mgr. Hana Zahradničková

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možnosti, s 50% příplatkem.
Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopii, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTUM | **RENOMIA NETWORK**

Milý čtenáři,

podle lidové moudrosti jde o peníze vždycky až na prvním místě. Jak ohodnotit církevní pracovníky? Pavel napsal Timoteovi, že vedoucí je hoden dvojí cti. Tím není myšleno, že by měl mít dvojnásobný plat, ale že kromě vážnosti a úcty může být za svou práci i honorován (dávám jsem se do tří komentářů, všechny se v tom shodují).

Zdá se mi to logické. Pokud by za to, co v církvi dělá, placen nebyl, stihl by toho patrně podstatně méně, protože by čas musel věnovat vydělávání peněz jiným způsobem. To je asi stejné dnes jako v půli prvního století. Lidé ve městech peníze k životu vždycky potřebovali.

Je zajímavé, že supervedoucí Pavel si na živobytí vydělával vlastníma rukama. Jako by to, co napsal Timoteovi, pro něj neplatilo. Nicméně když mu poslali peníze ze sboru ve Filipech, udělalo mu to radost. Protože v poděkování píše, že vedle uskromnění umí mít i hojnost, viděl bych to tak, že si na základe daru přilepšil. Pavel tu také Filipské chválí na úkor ostatních sborů. Je zajímavé, že peníze Pavlovi neposílal ani jeho mateřský sbor.

Proč si na to, aby mohl sloužit, vydělával sám? Stál o určitou nezávislost? Stydl se říkat si lidem či sborům o podporu? Nechtěl se s řemeslem úplně rozloučit, protože v něm viděl něco hodnotného? Bral své podnikání jako příležitost ke kontaktu s obcí – s lidmi mimo církev?

Na každé z těchto možností snad něco je, všechny by mně nějak rezonovaly. Pamatuji se na článek v raných 90. letech s titulkem: Podnikatelem, nebo pastorem? Tenkrát jsem si myslel, že se obojí zároveň dělat nedá. To jsem se ale pletl. Peter Wiesner ze sboru Radostné srdce v Partizánském na Slovensku je úspěšným podnikatelem, který tam dlouhá léta dělal pastora. Sbor mu nic neplatil, ale naopak Peter výrazně podporoval sbor. Na to, aby dělal pastora, si vydělával. Je vidět, že minimálně někdo, Peter nebo Pavel, tento specifický rozštěp osobnosti zvládne.

Univerzální návod tady neexistuje. Jako pracovník placený církví (částečně KMS a částečně sborem) jsem prožíval určitý deficit, jen ne ze strany svých chleboďárců. Nikdy jsem netrpěl nedostatkem, a navíc se mnou moji zaměstnavatelé během všech těch let jednali férově, vstřícně, přátelsky, nadstandardně. Bylo to lepší než v mém předchozím, necírkevním, podniku, i když ani tam jsem si nemohl stěžovat. Co mi tedy chybělo?

Postrádal jsem kontakt s nevěřícími lidmi, a tedy s životem společnosti, které jsem měl sloužit a kterou jsem měl získávat pro Krista. Projekt se tramvaj nebo přečíst si občas noviny, to jsem za náhradu považovat nemohl. Bral jsem to za znevýhodnění, ba skoro diskvalifikaci ve svém poslání. Beru to tak, že pro to, abych sloužil církvi, musím něco obětovat. Proto bych každému doporučoval, aby necírkevní zaměstnání úplně neopouštěl. Chápu, že u vedoucího sboru nad 200 členů už částečný úvazek vyžaduje sofistikovaná opatření, aby něco takového vůbec bylo možné (zapojení dalších kompetentních lidí do vedení a speciální rozvržení úkolů). Přestože je to náročnější, myslím si, že se to vyplatí i z jiných důvodů (když se zapojují víc lidí, víc lidí roste a získává zkušenosti).

Jak vysoký plat by sborový zaměstnanec měl mít? To je slovo do prance. Pohlížím přes oceán do Spojených států, nejlivnější země světového evangelikalismu. Obávám se, že vedoucí některých sborů nebo organizací mají hodně vysoké příjmy. Mohou je doplňovat honoráři za knihy i za audio- či videonahrávky kázání a kdoví čím ještě.

Způsoby některých evangelistů připomínají středověký prodej odpustků. Postavu odpustkáře

Platit pastorovi? A kolik?

vyličil v Povídkách canterburských Husův současník Chaucer s humorem, který mrazí. Bylo by zajímavé srovnat Chaucerova hrdinu s „televizním knězem“ Bennym Hinnem, který (prý) má v koupelně zlaté kohoutky a (určitě) létá soukromým tryskáčem. Zažil jsem na vlastní kůži manipulativní sbírku, kterou uváděli jeho spolupracovníci. Zvedal se mi při tom žaludek.

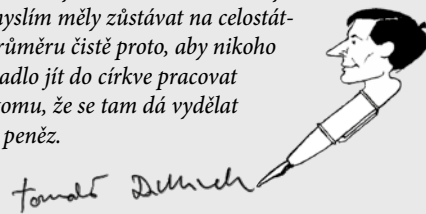
Ale pozor, sbírky mohou být různé. Matka Tereza byla možná při vybírání prostředků pro své chudé podobně nevybíravá, ale když dva dělají totéž, nemusí to být totéž. O svatokupectví nerozhoduje množství shromážděných peněz, ale jejich využití k osobnímu prospěchu. Tady si středověká a současná západní církev či pseudocírkev mohou podávat ruce.

Některý pastor zvládne mít vysoké příjmy a nakládá s nimi bohabojně. Někdo to ale neunes. To je jedním z důvodů, proč si myslím, že člověk placený církví by neměl mít nadprůměrný plat. Lidé, kteří u nás do církve odcházejí ze sekulárních pracovišť, běžně dostanou nižší plat, někdy i výrazně.

Službu v církvi pokládají za takovou čest, že je to vlastně stojí peníze. Taková práce pro církev je tedy věcí štědrosti. Pokud je to takhle nastaveno, znamená to, že se kazatelem nikdo nestane kvůli penězům. V tom máme oproti Americe výhodu, i když i u nás vím o církvi, kde si vedoucí nechávají vyplácet výsoce nadprůměrné platy. Výjimka potvrzuje pravidlo.

Už ve staré, předbělohorské Jednotě bratrské byli kněží drženi zkrátka, vydělávali si sami, a když v přemíře duchovenské práce řemeslo nestihali, dostávali finance ve výši precizně odhadované správci almužen, a to tak, aby mohli normálně žít, ale aby jim nic nezbyvalo. Před bohatstvím byli varováni, jmenovitě i před shromažďováním knih, které tehdy, na rozdíl od současnosti, představovaly kapitál. Jednota bratrská bývala přísná. Ani „sekulární“ řemeslníci, kteří byli jejími členy, nesměli konkurovat řemeslníkům téhož oboru a byli oprávněni vydělávat jen tolik, kolik potřebovali na živobytí.

Myslím, že kdyby dnešní pracovníci evangelikálních církví měli větší příjmy, většinou by to moudře zvládali. Platy zaměstnanců církví by tedy myslím měly zůstat na celostátním průměru čistě proto, aby nikoho nenapadlo jít do církve pracovat kvůli tomu, že se tam dá vydělat hodně peněz.

Věčné Slovo psané pro nás

ANTONÍN ZELINA

Je Bible Boží slovo? Na tuto otázku je těžko odpovědět obecně. Bible je svým způsobem živá a vyžaduje osobní vztah. Pokud se jí zabýváme, náš vztah se vyvíjí. Mluví k nám různě podle toho, jak a v jaké situaci k ní přistupujeme. Po padesáti letech života s ní mohu nejstručněji říct, že je nesrovnatelná s kteroukoli jinou knihou. Je důležitější a závažnější než cokoli jiného ve vesmíru. Zprostředkovává nám Boží slovo, kterým byl vesmír stvořen, kterým je udržován a podle kterého po naplnění svého účelu zanikne.

Brzy po obrácení jsem v Písmu našel něco, co žádný člověk nemohl znát. To probudilo můj zájem a začal jsem se Písmem více zabývat. Podstatným podnětem, který hned na počátku zásadně ovlivnil můj přístup k Písmu, bylo zamyšlení nad dvěma přístupy k zasetému slovu: Přístupem ptáků v podobenství o rozséváči (Mt 13,4)

Ježíš neočekává, že mu lidé budou rozumět. Očekává od nás důvěru.

a přístupem popsaným apoštoly Petrem (1P 1,23) a Jakubem (Jk 1,21). Ptáci sice mají ze zrní užitek, ale jejich život to neproměňuje – zrní je sytí v jejich starém způsobu života. Má-li však člověk v srdci zaseto semínko Božího slova, které roste, jeho životem se časem stane život toho semene. Proto jsem se rozhodl, že nebudu Písmo studovat rychle, abych ho rozebral a strávil, ale že ho budu číst po malých částech, budu o něm přemýšlet a těšit se z něho. Budu stát o to, aby se mi ukládalo v srdci.

Kdybych měl popsat celý svůj vývoj, bylo by to dlouhé vyprávění. Stručně tedy zmíním nej důležitější věci, které o sobě Písmo říká:

Písmo je třeba číst pečlivě. Každý detail může mít pro správné porozumění význam (Mt 5,18).

Bůh posílal proroky, jejichž slova se zapisovala (2P 1,21), a Ježíš také poslal učedníky, aby jeho slova zapsali („... posílám proroky a mou- dré muže i učitele Zákona...“ Mt 23,34 – termín „učitelé Zákona“, v řečtině *grammateis*, doslovně znamená „písaři“).

Z mnoha míst Písma je vidět, že Písmo není jen nějaká kronika nebo vedlejší produkt Božího jednání s člověkem, ale že poskytnout lidem Písmo je jeden z hlavních Božích záměrů (1K 10,11). Dá se to říci až tak, že Bůh některé dějinné události nastrojil tak, aby se nám dostalo Písmo takové, jaké je. Bůh bdí nad svým Slovem, aby ho uskutečnil (Jr 1,12).

Z toho, jak Ježíš i apoštolové učili o Písmu, je zřejmé, že v něm není místo pro žádné přehánění ani lehkovážnost, ale vše je řečeno prostě tak, jak je to míněno. To nám někdy působí problém: Někdy bychom mu raději nerozuměli, popřípadě máme pocit, že se nás to bezprostředně netýká. Tady mám na mysli slova jako „*kdo by chtěl svou duši zachránit, zahubí ji; kdo by však svou duši zahubil kvůli mně, nalezne ji*“ (Mt 16,25).

Když jsem si to uvědomil, soustředil jsem se na to, abych bral každé slovo vážně a snažil se mu rozumět. Tu jsem zjistil, že některé vý- roky znějí divně a asi jim nerozumím správně. Vezměme si například Jana 3,12: „*Když jsem vám pověděl věci pozemské, a nevěříte, jak uvěříte, povím-li vám věci nebeské?*“ Obvyklejší by pro nás bylo použít namísto slova věřit slovo rozumět. Ale Ježíš neočekává, že mu lidé budou rozumět. Očekává od nás důvěru. Myslím, že ví, že mu nikdo rozumět nemůže, když říká, že do Božího království se můžeme dostat jedině jako děti.

Slova, která mají jiný význam

Tady narážíme na jazykový problém. Slova našeho jazyka odrážejí skutečnosti, které známe z našeho pozemského života. Boží království ale není z tohoto světa. Tam bude mnoho věcí zcela jinak a mnoho podobných slov bude mít odlišný obsah. Kdyby někdo přišel z Božího království a chtěl nám o tom povídat, musel by volit takové výrazy a způsoby mluvy, aby nám to co nejvíce přiblížil. Právě o tom píše Pavel v Prvním listu Korintským 2,6–16.

Pro přiblížení si to ukažme na třech důležitých slovech. Prvním je *láska*. Všichni víme, jak odlišný je význam slova láska ve světě a u Boha. Přitom jistě ještě nechápeme všechny rozměry Boží lásky. Další takové slovo je *život*. Když Ježíš mluví o životě, často má na mysli věčný život. V novém životě v Kristu dostáváme schopnost poznávat Boha a mít s ním vztah (J 17,3; 1J 5,20). Abychom pochopili další znak věčného života, který je vyjádřen výrazem *mít život sám*

v sobě (J 5,26; 6,53), musíme si uvědomit, že náš přirozený život je závislý na mnoha specifických podmínkách – potřebujeme určité fyzikální i biologické prostředí. Domnívám se, že „mít život sám v sobě“ znamená, že můj život nezávisí na žádných vnějších podmínkách, že se mého života nedotkne dokonce ani zánik vesmíru.

A do třetice spojení *víra v Ježíše* a *víra Ježíše*. V originálním textu se obě vazby běžně používají a obě mají podobné spektrum významů jako v češtině. Proto myslím, že není správné je zaměňovat, jako se běžně děje. Pokud připustíme, že je zde rozdíl, pak bychom se měli zajímat, jestli Bible něco říká o Ježíšově víře. A skutečně, v epištole Židům 12,2 čteme, že máme hledět k původci a dokonavatelé víry, Ježíši. Tudíž víru, které je Ježíš původcem, bychom mohli nazvat Ježíšovou vírou. Když si pečlivě přečteme třetí kapitolu listu Galatským, zvláště její konec od 22. verše, čteme zde o vztahu mezi skutky zákona a vírou. Jako by tu kromě Abrahamovy víry byla nějaká nová víra, která byla zjevena až dlouho po Abrahamovi i po Mojžíšovi, až v souvislosti s křížem a vzkříšením Ježíše Krista. Většinou se má za to, že se zde jedná pouze o nový předmět víry. Tedy o víru v to, co pro nás znamená Kristova oběť. Myslím si však, že to není celá pravda. Ježíšova víra byla v něčem jiná než víra Abrahamova. Abraham uvěřil tomu, co mu Hospodin přímo řekl. Ježíš věřil Písmu. Co je psáno, to pokládal za podstatné. Natolik, že učedníkům řekl, co přesně se má při něm ještě naplnit (L 22,37). Věřím, že mluvil o Písmu, když před Pilátem vyznával, že se narodil proto, aby vydal svědectví pravdě (J 18,37).

Je tedy vidět, že některé biblické pojmy se nám mohou vyjasňovat postupně, až se nám v mysli spojí více míst Písma.

Prostředek i nástroj

Vraťme se ještě k tomu, čím Písmo je. Je to prostředek, který nám umožní Krista poznat a navázat s ním i s Otcem osobní vztah (J 14,21.23). Dále to je nástroj, jímž Bůh jedná: Slovem Bůh stvořil svět a jím ho udržuje v existenci (Ko 1,16–17); skrze proroky a církve lidi napomíná, povzbuzuje a vede (Iz 55,11); skrze proroky soudil i celé národy (Jr 1,9–12). Písmo se vždy naplní (Mt 5,18). Písmo nemůže být zrušeno (J 10,35).

Když o vás Bůh něco řekl, pak se to prostě stane – pokud to slovo skutečně platilo o vás. Nesmírná moc Božího slova nespočívá v nějaké pozemské síle nebo energii. Je to tak, jako by Boží slovo vycházelo z věčnosti a v časnosti se podle něj věci řídí. V časnosti přitom není způsob, jak tyto věčné věci změnit. Připomíná mi to slovo z Kazatele 3,14 (v doslovném překladu): „*Poznal jsem, že všechno, co Bůh činí, to je pro věčnost; není možné k tomu nic přidat a není možné od toho nic ubrat. Bůh to udělal, aby lidé měli před ním bázeň.*“

Antonín Zelina, KS Kutná Hora

Prom. mat. Antonín Zelina je vedoucím překladatelského týmu Českého studijního překladu Bible a starším sboru.

Synod ČCE zvolil nové vedení

21. května se v Komunitním centru Matky Terezy v Praze-Hájkách konalo 3. zasedání 35. synodu Českobratrské církve evangelické. Schůze nejvyššího řídicího a zákonodárného shromáždění ČCE se zúčastnilo všech 73 současných synodálů.

Zásadním bodem programu byla volba nové synodální rady na šestileté funkční období 2021–2027. Šestičlenná synodální rada je v ČCE složená z duchovních i laiků, mužů i žen. Synodním seniorem byl zvolen Pavel Pokorný, dosavadní farář v Praze-Střešovicích (viz rozhovor na str.

6). Dalšími členy jsou Jiří Schneider, Ondřej Titěra, Simona Kopecká a Jana Šarounová. Novým členem synodální rady je Roman Mazur.

Nově zvolená synodální rada ČCE

Synod dále

projednával záležitosti celocírkevního hospodaření, včetně podpory financování jednotlivých sborů a sociálních služeb zřizovaných ČCE, slučování některých sborů, úpravy církevního řádu aj.

Důležitým bodem rozpravy byla také zpráva Komise pro přípravu rozhovoru s lesbami a gayi v církvi. Podle ní je problematika homosexuálů tématem spíše pastoračním než věroučným. V rozpravě zazněla odmítavá i vstřícná vyjádření. Synod poté přijal předloženou zprávu a odsouhlasil pokračování činnosti této skupiny v naznačeném směru.

Synod také přijal poselství, v němž se vrací zejména k pandemickým událostem posledního roku, vyzývá k životu v pravdě a solidaritě a varuje před lhostejností, nesnášenlivostí a zneužíváním moci.

Vyprodaný festival Lumen

První červnový víkend proběhl slovenský křesťanský hudební festival Lumen s tématem „Behind the Walls“ (Za zdmi). Páteční program zahájil vystavení vzpomín-

dimír Krčméry a kněz, psychiatr a teolog Max Kašparů. Po bohoslužbě následovala vystoupení Pavla Helana a Simy Martaušové. Program festivalu zakončily modlitby se společným zpěvem a hudbou.

Církevní pěvecký sbor slaví 100 let

Jeden z nejstarších protestantských církevních pěveckých sborů v ČR – Pěvecký sbor Křesťanského společenství, z. s. v Trinci-Oldřichovicích – slaví sté výročí svého založení. Vznikl z duchovního probuzení, které zasáhlo počátkem 20. století Těšínské Slezsko. Ve vesnici Oldřichovice (dnes součást Trince) byl v srpnu 1921 založen pěvecký sbor sdružující převážně mladé, nadšené znovuzrozené evangeliky, kteří toužili sloužit písněmi svému Spasiteli. Zkoušky se konaly zprvu v dřevěných venkovských chalupách při svitu petrolejek a svíček. Činnost sboru byla přerušena jen dvakrát – během druhé světové války a při pandemii covidu-19. Neustála ani během komunistického režimu, naopak – krátce po jeho pádu v roce 1991 měl sbor přes šedesát členů. Dnes má oldřichovický pěvecký sbor již podstatně méně členů (s dirigentem 26). Ti však s velkým nadšením po rozvolnění protipandemických opatření začali nacvičovat pro slavnostní jubilejní koncert, který proběhl 20. června v kostele SCEAV v Oldřichovicích.

Daniel Spratek

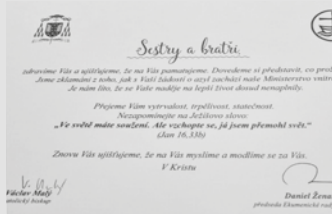

kové fotografické stěny, která připomněla předchozí ročníky festivalu. V podvečer se na trnavském Trojičním náměstí rozsvítily svíce jako vyjádření památky obětem covidu-19 a připomenutí událostí mimořádného uplynulého roku. Poté program pokračoval v městském amfiteátru, kde vystoupili Miťo Bodnár a hudební projekt Godzone.

V sobotu si účastníci mohli vybrat z nabízených workshopů. Mezi řečníky byli infektolog a vysokoškolský pedagog Vla-

Potravinové balíčky pro čínské křesťany

Čínským křesťanům, kteří v České republice již třetím rokem čekají na výsledek azylového řízení, byly díky vstřícnosti Potravinové banky Central zaslány balíčky s trvanlivými potravinami. Podnět vzešel od Ekumenické rady církví a cílem bylo vyjádřit těmto žadatelům o azyl podporu v jejich těžké osobní i finanční situaci. Součástí balíčků byla také vložena přání od zástupců českých křesťanů spojená s modlitbou za řešení stavu, ve kterém se celé jejich řízení nyní nachází. Na doručení

balíčků se podíleli pracovníci Organizace pro pomoc uprchlíkům, kteří se o žadatele starají.

Blíží informace na facebookové stránce „Azyl pro čínské křesťany“ a na webu www.azylprocinskekrestany.cz.

Video magazín Obrazy z Jeruzaléma

Ve spolupráci české a slovenské kanceláře Mezinárodního křesťanského velvyslanectví Jeruzalém startuje nový projekt – video magazín Obrazy z Jeruzaléma.

Záměrem je zpřístupnit veřejnosti unikátní materiály zprostředkované ICEJ sídlícím přímo v Jeruzalémě. Magazín plánuje věnovat se každý měsíc jednomu hlavnímu tématu a představit moderní Stát

Izrael, seznámit s příběhy věřících Židů i Arabů, nahlédnout do společenského a politického dění a připomenout důležité momenty z historie. Jednotlivé díly doplní přehled nejdůležitějších událostí, hudební klipy, rozhovory a biblické zamyšlení.

K odběru magazínu je možné se přihlásit na YouTube ICEJ CZ.

Škola pro život, který stojí za to

Tak zní motto střední školy Jana Blahoslavy, která se pod záštitou Jednoty bratrské v září v Hejnicích na Liberecku otevře prvním studentům. Škola nabízí dva maturitní obory – Předškolní a mimoškolní pedagogika a Veřejnosprávní činnost. Do každého z nich může přijmout až 30 žáků. Vyšší zájem je v současnosti o pedagogický obor. V dalších letech škola plánuje přidat tříletý učební obor Ošetřovatel a dvouletý nástavbový obor Sociální činnost.

„Vizi školy je připravit žáky v bezpečném, profesionálním a inspirativním prostředí na jejich odborné povolání... Chceme, aby byli schopni věcně a vstřícně komunikovat s lidmi, ať už s dětmi, nebo dospělými klienty, a zároveň byli dobře odborně připraveni řešit situace, ve kterých se při výkonu své práce ocitnou. Přejeme si, aby školní kampus byl bezpečným místem, kde se odehrává skutečný život,“ uvedl ředitel Tomáš Vágner.

Národní modlitební snídani na Slovensku

8. června proběhla na YouTube první slovenská Národní modlitební snídani (Národní modlitební raňajky, NMR), kterou pořádala Rada NMR složená ze zástupců tamních církví a větších křesťanských sborů. Tématem setkání byla vděčnost v duchu žalmu 33,12: „Blahoslavený je národ, jehož Bohem je Hospodin; lid, který si vyvolil za dědictví“.

V úvodu předseda Rady NMR Martin Vrabel připomněl historii NMR ve světě; jejich vznik sahá do roku 1932, kdy se v americkém Seattlu začali ke společné snídani scházet představitelé města, aby spolu kromě jídla také mluvili a modlili se za aktuální problémy města. Myšlenka se postupně rozšířila do dalších měst a také do Bílého domu a kongresu USA. Dnes se modlitební snídani pořádají na všech kontinentech a záměrem je, aby se křesťané přimlouvali za svou zemi.

Účastníky slovenské modlitební snídani ze zahraničí pozdravili Hilary Moronayová (Parlamentní modlitební snídani, Canberra, Austrálie) a pastor Zack Randals (Národní parlamentní snídani, Washington, USA). Následovaly chvály pod vedením Miriam Kaiser a uvedení do tématu v souvislosti s historií Slovenska a přimluvné modlitby představitelů jednotlivých církví a politiků. Promluvil například Danny Jones (kazatel BJB v Bratislavě), Ján Semjan (zástupce biskupa Reformované křesťanské církve), pravoslavný biskup Peter Rusnák, europoslanci Branislav Škripek a Miriam Lexman nebo plk. Viktor Szabo (duchovní ozbrojených sil). Program zakončilo áronské požehnání nazpívané českými a slovenskými hudebníky.

Záznam programu je k dispozici na YouTube.

